

ФОНД КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
Канадський Комітет

Закінчим розпочате діло

УКРАЇНСЬКИЙ ГАРВАРД ПРИ ПРАЦІ

Торонто, 1979 р.

**ФОНД КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА
ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ
Канадський Комітет**

**HARVARD UNIVERSITY UKRAINIAN STUDIES FUND
Committee in Canada**

1260 Eglinton Avenue E., Mississauga, Ontario, L4W 1K8

HONORARY MEMBERS

His Grace Most Rev. MAXIM HERMANIUK, Archbishop, Metropolitan
Ukrainian Catholic Church in Canada

Most. Rev. Bishop ISIDORE BORECKY, Ukrainian Catholic Church
in Eastern Canada

Hon. Senator PAUL YUZYK

MEMBERS:

PETRO YACYK, Chairman

WASYL VERYHA M.A. B.L.S., Secretary

IRYNA MALYCKA, Treasurer

PETRO SAVARYN, LL.B., Q.C., (Edmonton)

Rev. OLEKSANDER BARAN, D.D., (Winnipeg)

R. OLIJNYK-RACHMANNYJ Ph.D., (Montreal)

WOLODYMYRA LUCZKIW

OLEKSANDRA KOPACH, Ph.D.

MODEST MYCYK, M.D.

YURIJ DANYLIW, LL.B., Dr. Rer. Pol.

Prof. DMYTRO KYSLYCIA

AUDITING COMMITTEE:

MYROSLAW BIHUS

ANDREW GREGOROWICH, B.A., B.L.S.

ROMAN BONK, B.A.

**ЦЕНТР УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ
ГАРВАРДСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ Й УКРАЇНЦІ КАНАДИ
UKRAINIAN STUDIES CENTRE IN THE HARVARD UNIVERSITY
AND THE UKRAINIAN CANADIANS**

ЗАКІНЧИМ РОЗПОЧАТЕ ДІЛО!

Ходити до університету, учити чи учитися це значить користати з університету. Будувати університетські студії без державної допомоги й оподаткування загалу — це зовсім щось інше. Це вимагає жертвенности одиниць, котрі інстинктивно відчувають потребу інституції для науки вищого рівня.

П'ять прикладів у оцінці вартостей і Українських Студій у Гарварді.

1. У нас є багато людей, які вкладають багато праці і громадського гроша у музеї, архіви, бібліотеки з надією, що це збережеться для майбутніх істориків. Ці самі громадські діячі не усвідомляють собі, що як не збудуємо установи, яка випускала б істориків, то уся їхня праця піде на марне, бо не буде кому досліджувати їхніх архівів.

2. Інші громадські діячі, як малі діти, бавляться у т. зв. політику, тридцять років не підписавши з ніким жадного договору. Чи можна очорнювання один одного у своїй пресі називати політикою? Так марнуються час і гроші. Наша сила у вільному світі не в партійних сварках, не у словесній тріскотні, — а в науковій праці. Тільки через об'єктивну науку, до якої має репент вільний світ, ми зможемо достойно ширити добре ім'я України.

3. Часом чуємо, що учні наших рідних шніл нарікають: "нащо мені українська школа, де я з нею зайду?" Коли вони будуть знати, що вони можуть бути професорами української мови, літератури, історії на рівні з іншими національностями, свідомість такої можливости виелемінує почуття меншевартости і створює потреби і вартість рідної школи.

4. Або "Гарвард є у Америці нехай американці його підтримують". З повною пошаною до усіх місцевостей у світі, які мають свої університети, і до їх льональних патріотів, мусимо погодитися з тим фактом, що у світі є тільки одна українська наука і лиш один найбільш авторитетний Гарвардський університет. Лишається питання: чи ми, українці, хочемо користати з цього авторитетного університету, чи ні? А це від нас, українців, залежить, байдуже, де ми живемо.

5. Якщо у Гарварді не було б нашої інституції, яка, очевидно, потребує певних фондів, треба сумніватися, чи Валентин Мороз був би тут. Якраз Гарвард, а не жодна інша установа у світі, п'ять років вислала запотребування на працю для Мороза і інших дисидентів, затверджені американським сенатом і американською амбасадого аж до його звільнення.

Як твердить проф. Бирд, у нас ще не було висоних довготривалих студій. Ви є цими свідомими одиницями, які відчули і оцінили потребу таких студій. Проф. Бирд каже, що "завдяки відданості і жертвенності одиниць, культура збережена".

Проф. Бирд здобув собі ім'я доброго фахівця у слов'янознавчих і релігійних науках. Він не українець і підходить до оцінки українських студій без пристрасти, а чисто по-науковому. Він об'єктивно оцінив наш спільний твір, який є нашою гордістю, і за те проф. Бирд дав нам признання.

Науковий центр у Гарварді — це єдиний центр у вільному світі, який функціонує і творить. Він виучує молодих науковців, має найбільшу у світі упорядковану бібліотечу україніки, досліджує і пише нові наукові твори в українській та інших мовах. Вже видано понад 60 наукових праць. Тож не залишаймо цей великий твір на півдорозі, незаніченним. Мірою своїх сил і матеріальних засобів допоможім його докінчити. Сьогодні сто доларів — це порівняльно невеликі гроші, тим більше, що частину з них покривають податки.

Мій апель до Вас, дорогі будівничі Українського Гарварду: допоможімо, кожен у міру своїх можливостей, занічити велику і необхідну справу, за яку наші внуки і правнуки в Україні і поза нею будуть нам вдячні.

За Комітет Гарвардських Студій у Канаді

П. Яцик

LET'S COMPLETE THIS USEFUL PROJECT!

To attend university, for the purpose of teaching or being taught, means to benefit from it. To build a university study program without governmental assistance, however, is a different matter altogether. This calls for self-sacrificing individuals who instinctively feel the need for higher educational institutions.

In support of the Harvard Ukrainian Study Program, five issues, in order of their importance, need to be raised. They are as follows:

1. Among us are many people who have put forth hard work and community money into creating museums, archives, and libraries, in the hopes of preserving these sources for future historians. However, these same community builders do not seem to realize the fact that if we do not create institutions which will produce historians, then all their laborious efforts will be to no avail, as there will be no one to research the archives.

2. Still other community builders of Ukrainian origin, like children, try to play what could be called, "the political game". It seems strange that thirty years have elapsed and as of yet, not one political treaty has been signed. Only time and money has been consumed.

Our strength in the Free World lies, not among our parties, nor in the so-called political arguments, nor in loud idle chatter, but in **education**. It is through objective education only, which the Free World acknowledges and honors, that we can attain a creditable name for Ukraine.

3. Complaints such as, "Why should I study Ukrainian?" and "Where will this study lead me?", have often been heard from Ukrainian school students. When they become aware that they can become professors of Ukrainian language, literature or history, at par with other professional fields, the realization of this possibility will eliminate the existing feelings of inferiority and further create the need for and value of Ukrainian schools.

4. As well, the comment that Harvard is American and we should not support American institutions is often heard in Canada.

With due respect to all localities in the world who have their own universities and their own local patriots, we must note that there is only one Ukrainian education, and only one widely acclaimed educational authority in the world. This happens to be Harvard University. The only question that remains is whether we, as Ukrainians, want to be represented in this institution, regardless of our place of settlement.

5. If it were not for the Ukrainian Studies at Harvard and the few dollars behind it, it is questionable as to whether Valentin Moroz would be here today. It was Harvard, not any other institution in the world, that for five years, sent out requests supported by the American Senate and Embassy for his release.

As you can see from Professor Bird's analysis, we Ukrainians, as yet, have not had any long-standing programs of study. Supporters of Harvard are the only people who have felt the need and value of such studies. According to Prof. Bird, "Due to the dedication and self-sacrifice of a few individuals, our culture is preserved".

Professor Bird has achieved the title of an accomplished specialist in the field of Slavics and Religion. Being a non-Ukrainian, he has given an objective assessment of the Ukrainian Studies at Harvard. He has seen the value of our shared accomplishment and the pride derived from them. It is for this that he gives us recognition and his congratulations.

Currently, the Ukrainian Study Centre at Harvard is the only centre that actually functions and creates. It educates young professional and it has the largest properly catalogued and managed Ukrainian library in the Free World. Not only does it research and write new educational works in Ukrainian and other languages, but over sixty Ukrainian works have already been published. Therefore, let us not stop halfway and leave this great accomplishment unfinished. According to our abilities and material capabilities, let us help to complete it. Today, comparatively, a hundred dollars is not really a great sum, especially when deducted from the income tax.

My appeal to you then, dear creators of the Ukrainian Harvard, is as follows: Let us all help, in any and every way we can, to finish this great and vital cause for which our grand-children and great grand-children, in the Ukraine and abroad, will be most grateful.

Harvard Ukrainian Studies Committee in Canada

P. Jacyk

ФОНД КАТЕДР УКРАЇНОЗНАВСТВА

Проф. Томас Е. Бирд, Queen's College,
Ньюйоркський Міський Університет

Д-ре Процик, Професоре Пріцан, члени родини Кравцевих, колеги-дослідники і приятелі Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету!

Це велика честь і приємність для мене брати участь у цьому чотириденному симпозіумі для вшанування десятих роковин програми гарвардської україністики. Я хотів би поклонитись цій шановній і славетній установі щиро як і особисто з огляду на мій борг удячності їй за спрямування мене (при ласкавій допомозі проф. Гораса Грея Лянта) на шлях наукової кар'єри у славістиці. Гарвард усе був вірний своїй традиції щедрої і, більше того, сердечної гостинності для занордонних науковців і чужих культур. Нині маємо всі знамениту нагоду висловити почуття вдячності і пошани поруч із сердечними побажаннями дальших успіхів Гарвардському Університетові та Українському Науковому Інституту.

Великий американський державний діяч, Герберт Горейшо Гамфрі, добре сказав, що промова не мусить бути вічною, щоб бути безсмертною. Попробую мати на увазі це застереження під час цього вечора.

Говорячи на тему Фонду Катедр Українознавства, гадаю, що моїм завданням є тільки висловити те, що вже стало загально відомим. У найкращому разі я можу тільки додати цього вечора елегантну примітку до солідного і позазавидування гідного твору, що вже в великій мірі написаний, до справи, що має вже за собою імпозантний перелік визнаних досягнень.

Одною з прикмет розвитку людського роду досліджуваних історинами, є різні типи знань, що витворились на протязі сторіч. Порівняльне дослідження підсуває думку, що з кількох існуючих типів з різними мірлами правди найвиразніше виступають ось-які:

- 1) Прагматичне знання — знання, як робити те, що хочеться. Універсальним мірилом його правдивості є ус-

пiх. (Українською назвою цього знання є "вмiння" — Прим. перекладача).

Зустрічаємось з двома відмінними категоріями цього знання: знання, як поводитись з матеріальними предметами — як зробити знаряддя, заорати поле і т. д.: і знання, як поводитись з людьми — виховати дітей, виграти битву і т. д. Ті з нас, що є батьками думають, що подеколи існує між цими знаннями зв'язок.

- 2) Теологічне знання — найважливіше на думку вірних, що в ньому мають свою участь. Головним мірилом правдивості його є боже одкровення.
- 3) Філософічне знання, з розумом як найвищим мірилом правдивості.
- 4) І врешті наукове знання, що поєднує два мірила — логічну послідовність і фантографічні донази.

Задумаймось на хвилину над порівнянням поміж широчезним знанням, яке маємо сьогодні в кожній ділянці — прагматичним, теологічним, філософічним і науковим знанням — та скупим знанням, яке етнологи знаходять у племінних суспільствах і яке археологи реконструюють із залишків передісторичних суспільств.

Після того, як історики вивчали цей розвиток за останніх чотири тисячі років, найважливішим висновком із їхніх досліджень є те, що всюди, де тільки наявні достатні доказові матеріали, кожний крок у цьому розвитку був вислідом **цілеспрямованої іновації**. Деякі з цих іновацій починались людьми, що їх імена збереглись; імена інших загубились і забулись.

Оскільки кожна категорія знання росла на протязі історії таким шляхом — шляхом додавання нового до вже наявного — дозволю собі назвати цей історичний процес **творчою еволюцією**. (Термін запозичаю від Анрі Бергсона, якого твір "L'évolution créatrice" деякі з вас знають. Правда, що Бергсон застосовував прикметник "творчий" до біологічної еволюції. Я переконаний, що цей прикметник може бути так само доречно застосований до еволюції культури, бо в світі культури що як що, а намірене творення нових видів явищ свідомими діями можна продемонструвати навіть виразніше.).

Є ще інший важливий аспект історії знання. Людство завсіди складалось і складається з безлічі окремих суспільств — племінних і політичних, пізніше церковних і врешті національ-

них, з окремих культурних громад, з яких кожна внутрішньо об'єднана і має більше або менше відмінну власну культуру (або цивілізацію). Іновації започатковуються і продовжуються членами даного суспільства, але багато з них поширюється поза межі цього суспільства, приймається членами іншого і врешті цілої низки інших суспільств. Це те, що культурна антропологія (етнологія) називає "культурною дифузією". У результаті такої дифузії далі творчі додатки до культури, а зокрема до знання, ініціюються поза суспільством, з якого вийшов первісний поштовх, і ці додатки поширюються далі.

Ми зібрались на цих пару днів, щоб відзначити урочисто, хоч і відпружено та весело, діло творчої культурної еволюції — створення важливого дослідного центру, визнаного осередка систематичного, широкого і регулярного навчання та одної з найбагатших збірок українських друкованих джерел у цій країні, як з бібліотечними, так і архівними матеріалами.

Святкуємо це однан з дещо мішаними почуттями, бо поряд з радістю з досягнень і з задоволенням з визнання праці Інституту науковим і педагогічним світом діяльність Інституту пов'язана з гострим і гнітючим почуттям відповідальності.

Це почуття неминуче з огляду на специфічну ситуацію, просто кажучи, ненормальну для тих, хто займається Україною і українознавством. Справа в тому, що ті, які живуть поза батьківщиною, мусять великим накладом часу, фондів і психічної енергії зберігати, творити і передавати культуру та свідомість, яку в найкращому разі розвиває, а в найгіршому систематично підриває і нищить кліна, для котрої це речі без значення. Професор Шерех-Шевельов доназав цього яскраво у відношенні до наполегливої кампанії змінювання основи, будови і розвитку української мови. Не треба далеко шукати, щоб спостерегти це саме в кількох інших ділянках, особливо в літературі, історії, політології і, звичайно, в історіографії народу.

Розуміння цього було особливим даром Богдана Кравцева. Бачачи і відчуваючи напад на свою мову, він дбайливо і зумисне підбирав лексику з ріднісних і чудових слів, перлин лексикографічної скарбниці, що ними інкрустував діялему своєї поезії.

Ця допоміжна функція Інституту — легітимізація етнічності — це нове явище, яке можна вітати. Коли молоді українські американці і канадці будуть гордо носити безрукаві сорочки з гордою емблемою Українського Наукового Інституту Гарвардсько-

го Інституту — звичайно, в українській мові, коли, сповнені нової свідомості своєї спадщини, носитимуть значки з запрошенням "Поцілуй мене, я українка (українець)" або з режлемою "Що українське, те прекрасне!", зможемо всі тішитись з їхньої гордості як окремої групи, нації. І напевно так само приємним і новим для молодих італійських, німецьких, ірландських, жидівських і африканських американців є заглядання до наукових праць, писаних тут, у Кембріджі, або писання дисертацій в університетах і вищих школах нашої країни з посиланням на цитування "Harvard Ukrainian Studies" та книжок з серії монографій, джерел і документів, окремих відбиток, "Критики" або "Рецензії".

Нарешті є нагода живої і прямої, а не посередньої зустрічі з українськістю.

Вертаючись до моєї філософської теми, потрібні певні — основно умови, щоб можлива була творча еволюція. Поперше, мусить бути свобода іновачій; подруге, мусить бути свобода навчання і вивчання окремих видів знання, все одно, де і коли вони повстали. Обидві ці свободи залежали і залежать від зорганізованих тіл, які приймають і зберігають знання і справляють позитивний вплив на суспільства, в яких діють.

Характеризуючи теперішній стан українознавства, проф. Прицан звертається до 20-х рр. цього сторіччя, особливо до часу, коли Михайло Грушевський повернувся на батьківщину з політичного екзилу. Читаємо в нього ці два болючі речення: "Це була доба, коли українська наука мала майже нормальні (підкреслення моє — Т. Б.) можливості розвитку". А далі: "Але ця доба була надто коротка".

Зазначає він, що в новітніх часах були дві до відчаю короткі доби — від 1894 до 1914 р. у Львові та від 1924 до 1930 р. в Києві — коли українська наука мала те, що можна мінімально називати "сприятливими умовами розвитку". Директор Інституту закінчує думною, яка пронизує працю Українського Наукового Інституту в Гарварді: "Ясно, що не можна України порівнювати... з більше щасливими народами з науковими традиціями, що розвивались сотнами літ безперервно і плекались власними урядами".

Добре сказано, думаєте собі, сидячи над пообідньою навою, але що це все властиво має спільного з тим, що тут діялось у Кембріджі за останні десять років?

Є двояка відповідь на це питання. Перша відповідь — це мова конкретних досягнень, що їх можна перелічити.

Збережено історію. “Достойно і праведно есть”, що пригадує над цими першими десятима роками, організатори цього симпозіуму попросили нас зосередити свою увагу на “чотирьох сторіччях української друкованої книжки”. Це ж бо запис українського розуму. Статистик занотує, що об’єм книгозбірні Інституту потроївся за це десятиріччя. Я відповім, що це недостатньо красномовна аналіза того, того, що тут відбувалось. Дбайлива, вміла, фахова розбудова цієї книгозбірні означала врятування і збереження кістяка певної культури для наших власних дітей і грядущих поколінь.

Порівняймо цю ситуацію — з неминучим сумом — з тим, що діється на батьківщині. Менше як 5% документів із цього ж часу — від XVI до XX ст. — доступні в Українській ССР. Що більше, найцінніші матеріали, найбільш ревіляційні документи періодично зазнають “недолі неповного забезпечення” і навіть у таких ретельно стережених місцях, як Академія Наук Української ССР, бувають нищені пожежами, коли нібито нікого нема на місці, щоб їх рятувати.

Щасливим контрастом цього є фант, що збірні українці в цій установі не тільки не мають собі рівних у світі, але й ростуть кількісно і якісно.

Тут, у пуританській Новій Англії — чи могло бути щось більш *in partibus infidelium* з погляду громадян Києва або Харкова? — робиться робота, яка мусить збуджувати увагу громадян тих міст; це робота, про яку дослівно не можна і думати на батьківщині. Вносяться тут на наукове обговорення інші дані, гордо податися на розгляд інші критерії ніж ті, що були знані українській науці в останніх десятиліттях, інший довбуш подає ритм.

Якість, об’єм, ба, цілий підхід до україністики відчутно і, хочеться сказати, назавсідні змінився під впливом праці, проробленої в цьому Інституті за цей короткий нількарічний час.

Дослідницька, наукова і викладацька праця та візія чоловіків і жінок, які надали Інституту його обрисів, принесла те, що можна справедливо назвати “новою свідомістю, новим розумінням, новим поглядом” не тільки на Україну, але і всю східну Європу.

Тут доходимо до другої відповіді, яку можна дати на наше первісне питання.

Змінилась помітно настанова американського високошкільного середовища до східної Європи. Демографія перших сімдесяти років ХХ ст. впровадила особливу однобокість у славістику в США. Багато важливих рис слов'янського світу ігнорувалось. До інших сторін цього світу ставились поблажливо, а то й з прямою насмішкою. Чи маю це щиро снзати? Український Науковий Інститут Гарвардського Університету визнав існування поважної проблеми і, підходячи до неї відповідально, направляє велике зло.

Інститут діє часом як термостат. В інших випадках служить за систему ранньої остороги. В кожному випадку є він зразком і прикладом наукових критеріїв і наукової чесности. Звичайна річ, усе те, що відбувається на чердаку милого гарвардського ковчегу, це не тільки ідеалізм, братня любов і серафимські піснєпінія. Бувають дні, коли проф. Пріцан починає почуватись у душі знаного напису в одній північноірландській насарні: "Маємо проблему на кожну розв'язку!"

Кажучи поважно, персонал Інституту — професори, працівники, студенти і прихильники — здійснили мрію і внесли нову реальність у свідомість західної науки останньої чверти ХХ ст. За словами проф. Марти Богачевської-Хом'ян: вони зміцнюють викладання і поглиблюють розуміння українських дисциплін. Або, як виразився Менсфілд, вони працюють "не на те, щоб ми були спритні ще один раз, але щоб ми були мудрі повсякчас". Український Інститут досягнув рівня, на якому дає він міру, за якою інші слов'янські громади у Сполучених Штатах, білоруси, карпатські русини, чехи, поляки, словани і навіть росіяни можуть перевіряти свої наукові зусилля і судити про свої поважні досягнення.

Ректор Бон снзав у своєму "Відкритову листі" з 9 травня: "Досліди і наука помагають нам пізнати наше минуле, зберегти нашу культуру і побільшити наше розуміння нас самих і навколишнього світу. Дають вони нам постійну критику наших вартостей, нашої поведінки, наших установ і наших суспільних учинків, і користь від цього кінець кінцем має вплив на життя і навчання всіх учнів на всіх щаблях освіти, ба, всіх людей, які прагнуть поширити своє розуміння".

Це веде нас прямо до вас, що сидите за цими столами. Що можна снзати про вас? Ви маєте цю рідну честь і велике вдоволення і гордість з того, що ви творці, співробітники, співучасники — у найширшому значенні цього слова — у цьому

змаганні до досконалости на полі досліду і науки. Подиву гідною у справі цих трьох натедр українознавства і цього Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету є безпрецентна і видатна підтримка грошової збірки багатьма, багатьма, які, хоч часто самі не могли здобути вищої освіти, захопились візією того, чим є і може бути Інститут. Вони заразились духом пригоди, що проникає всі аспекти життя Інституту, і давали не тільки щедро але і саможертвенно.

Їхня далензорість, щедрість і самопосвята означає, що мозаїка людської творчости, що розвинулась в США після 1968 р., матиме одну ясну барву, відбиваючи блискуче красу, мудрість і велич України.

Дозвольте поділитись з вами кінцевою думкою з-під пера Льюренса:

Доки живемо, передаємо життя.

А коли не передаєм життя, життя в нас не пливе..

І якщо, працюючи, вміємо передавати життя нашій праці, ще більше життя впливає в нас, щоб поповняти, щоб бути готовим і пульсуємо життям днями і днями.

Дай, а буде тобі дане —
це й далі правда життя.

Привіт вам, давці життя і культури!

THE UKRAINIAN STUDIES FUND

by Professor Thomas E. Bird
Queens College, CUNY

Dr. Procyk, Professor Pritzak, members of the Krawciw family, fellow-students, and friends of the Harvard University Ukrainian Research Institute.

I am greatly honored and pleased to take part in this four-day symposium observing the tenth anniversary of the Ukrainian Studies Program at Harvard. I should like to pay my tribute to this venerable and illustrious institution, a sincere and also a personal tribute, be-

cause of the debt I owe to it (through the kindness of Professor Horace Gray Lunt, III) for launching me on my own graduate career in Slavic Studies. Harvard has always been faithful to her tradition of generous — and more, sensitive — hospitality to foreign scholars and foreign cultures. This is an excellent opportunity for all of us to express sentiments of gratitude and esteem along with heart-felt wishes for Harvard University's and the Ukrainian Research Institute's continued prosperity.

The notion was well put by a great American statesman, Herbert Horatio Humphrey, that for a speech to be immortal, it need not be eternal. I shall attempt to keep that caveat in mind this evening.

In addressing myself to the topic of the Ukrainian Studies Fund, I take it that my task is merely to try to articulate what is now conventional wisdom. At best all I can do this evening is add an elegant footnote to a solid and enviable composition already well under way, indeed, an enterprise with an impressive litany of achievements already reckoned to its credit.

One of the features in the development of the human family which historians have studied is the types of knowledge which have evolved through the ages. A comparative examination suggests that of the several types — each with different standards of truth — those that can be most clearly identified are:

- 1) pragmatic knowledge; knowing how to do what one intends to do. The universal standard of its truth is success.

We find two distinct categories of this knowledge: knowing how to deal with material objects — making a tool, plowing a field; and knowing how to deal with people — bringing up children, winning a battle.

Those of us who are parents, think there is sometimes a relationship between the two.

- 2) theological knowledge — the most important in the opinion of believers who share it. The main standard of its truth is divine revelation.
- 3) philosophical knowledge, with reason as its supreme standard.
- 4) And finally, scientific knowledge, which combines two standards, logical consistency and factual evidence.

Let us consider for a moment a comparison between the vast knowledge which we have today in every field — pragmatic, theological, philosophical, and scientific — with the meager knowledge

which anthropologists find in tribal societies and which archeologists reconstruct from the remnants of prehistoric societies.

As historians have studied this development during the last four thousand years, the most significant conclusion which one can draw from their studies is that whenever sufficient evidence is available, every step in such development proves to have been a result of **purposive innovation**. Some of these innovations were begun by individuals whose names have been preserved; others have been lost and forgotten.

Since every category of knowledge has grown in this way during the course of history — by new additions to what had previously existed — I would like to use term **creative evolution** to denote this historical process. (The term is borrowed from Henri Bergson, whose work, *L'Evolution Créatrice*, is well known to some of you. It is true that Bergson was applying the adjective "creative" to biological evolution. I am persuaded that the adjective can be equally validly applied to the evolution of culture, for in the world of culture, one can demonstrate, if anything — more clearly — that new varieties of phenomena have been intentionally created by conscious agents.)

There is another important aspect of the history of knowledge. Mankind has always included, and still includes, a multiplicity of separate societies — tribal and political, later ecclesiastical, and finally, national — separate culture societies, each internally united, with a more or less distinct culture (or civilization) of its own. Innovations are initiated and continued by members of a particular society, but many of them spread beyond the limits of this society, are accepted by members of another society and, eventually, by members of several other societies. This is what cultural anthropologists call "cultural diffusion". As a result of this diffusion, further creative additions to culture, especially to knowledge, are initiated outside of the society where the original impetus was given, and they expand still further.

We are gathered together during these days to celebrate in formal, albeit relaxed and joyous fashion, an enterprise of creative cultural evolution — a major center for research; a recognized focus of teaching that is systematic, broad, and regular; one of the richest repositories of Ukrainian printed resources in the nation, embracing both library and archival materials.

We celebrate, however, with feelings somewhat mixed because, together with the joy in achievement, the satisfaction at the recognition of the Institute's work by the scholarly and professional worlds,

there is a keen and oppressive sense of the responsibility involved in the activities of this institution.

This feeling is inevitable given the peculiar situation, the ordinary abnormality facing those who are concerned about Ukraine and things Ukrainian, namely that those living outside the homeland must — at considerable expense to themselves of time, funds, and psychic energy — preserve, create, and transmit a culture and a consciousness which is at best being eroded and at worst, systematically undermined and destroyed by a clique for whom it has no meaning. Professor Sherekh-Shevelov has demonstrated this graphically regarding the carefully wrought campaign to alter the basis, makeup, and development of the Ukrainian language. One need not search far afield to observe the same processes at work in several other fields, notably literature, history, politics, and of course, the historiography of the nation.

Indeed this was Bohdan Krawciw's special gift, this perception. Seeing and sensing his language attacked, he chose with care and deliberation a lexicon consisting of the rare and the wonderful, the especial gems of lexicographic treasure which he proceeded to mount in the diadem of his poetry.

This ancillary function of the Institute, the legitimation of ethnicity, is a new and welcome phenomenon. When young Ukrainian-Americans and Ukrainian-Canadians will proudly wear tee-shirts with Harvard Ukrainian Research Institute proudly emblazoned on them — in Ukrainian, of course; when — exuberant with a new consciousness of their heritage — they will wear buttons with the invitation: "Kiss me, I'm Ukrainian" or the boast "Ukrainian is beautiful!", we all can rejoice at their pride in their distinction as a group, a nation. But it is certainly equally welcome — and new — for young Italo-Americans, German-Americans, Irish-Americans, Jewish-Americans, and Black-Americans to consult the scholarly works produced here in Cambridge; or, as they go on to the universities and graduate schools of our nation to write dissertations which include references and quotations to **Harvard Ukrainian Studies**, or titles from the Monograph Series, the Sources and Documents Series, the Offprint Series, or **Kritika**, or **Re-cenzija**.

Here at last is the opportunity for a vigorous and direct — rather than an oblique — confrontation with being Ukrainian.

To return to my philosophical theme, certain fundamental conditions must be present if creative evolution is to be possible. There must be, first, freedom to innovate; second, there must be freedom to teach

to learn specific kinds of knowledge wherever and whenever they have been developed. Both these freedoms have depended and continue to depend upon organized associations which accept and maintain knowledge and exert a positive influence on the societies within which they function.

In describing the present state of Ukrainian Studies, Professor Pritsak comes to the 'twenties of this century, especially, after Mykhaylo Hrushevskij had returned to his homeland from political exile. And we read these two painful sentences: "This was a period when Ukrainian scholarship had **almost normal** possibilities (Emphasis added. — TEB) for development." And he remarks, "The period was all too short."

He observes that there have been in the modern era two desperately short periods — 1894 to 1914 in Lviv; and 1924 to 1930 in Kiev — when Ukrainian scholarship had what can minimally be called "favorable conditions in which to develop." The Director concludes with the thought which undergirds the work of the Harvard Ukrainian Institute: "It is... clear that one can hardly compare Ukraine... to more fortunate nations with scholarly traditions, which have had hundreds of years of uninterrupted growth cultivated by their governments."

Well and good, you think to yourselves as you sit over your post-prandial coffee, but what exactly does all of this have to do with what has happened here in Cambridge over these past ten years?

There are two kinds of answers to that question. The first is to speak in specifics of the concrete accomplishments which can be enumerated.

History has been preserved. It is fitting and just — dignum et iustum est — that, in pausing to reflect on these first ten years, the organizers of this symposium have asked us to focus our attention on "four centuries of the Ukrainian printed book". Here is the record of the Ukrainian mind. The statistician will note that the size of the Institute's book collection has trebled in this decade. I would respond that that is not a sufficiently eloquent analysis of what has transpired here. The careful, completent, professional building of this collection has meant that the contours of a culture have been saved, preserved for our own children and for generation to come.

Let us compare this situation, as we will do with inevitable sadness, with the situation obtaining in the homeland. Less than 5% of the documents from this same time-frame — the 16th to the 20th centuries — are accessible in the Ukrainian S.S.R. Moreover, the most

precious materials, the most revelatory documents periodically undergo the "misfortune of inadequate security" and, even in such carefully policed precincts as the Ukrainian Academy of Sciences, have been destroyed by fire when, putatively, no one was available to rescue them.

By happy contrast, the holdings in Ucrainica at this institution are not only unparalleled anywhere in the world, but are expanding — quantitatively and qualitatively.

Here in Puritan New England — could there be a place more in **partibus infidelium** from the viewpoint of the citizens of Kiev or Khar-kiv? — work is being done that must stagger the imagination of the citizens of those cities; it is work that, quite literally, could not be contemplated at home. Different data are introduced here to the scholarly discourse; different criteria from those Ukrainian scholarship has known in recent decades are proudly held up to inspection; a different drummer provides the beat.

The quality, the scope, indeed, the entire approach to Ucrainica has been palpably — and I am tempted to say, forever — altered by the work done at this Institute in these few short years.

The research, the scholarship, the teaching, and the vision of the men and women who have given this Institute its definition have provided what can rightly be called "a new identity, a new understanding, a new view" not just of Ukraine, but of all of Eastern Europe.

This brings us to the second kind of answer that can be given to our original question.

The mood of American academe toward Eastern Europe has been significantly shifted. The demographics of the first seven decades of the twentieth century introduced a peculiar myopia into Slavic studies in the United States. There was ignorance of many important features of the Slavic world; there was condescension and outright ridicule of other aspects of that world. Shall I say it candidly? The Harvard Ukrainian Research Institute has recognized a serious problem and in dealing responsibly with it, is redressing a wrong of major proportions.

The Institute functions sometimes as a thermostat; in other cases it serves as an early warning system; always it is a model and exemplar of academic standards and scholarly integrity. To be sure, all that goes on aboard the Good Ship Harvard is not a matter of idealism, fraternal charity, and seraphic hymns. There are days when Professor Pritsak begins to feel much like that famous notice in the army barracks in Northern Ireland which reads: "We have problems for every solution!"

More soberly, the Institute personnel — faculty, staff, students and supporters — have taken a dream, enfolded it, and brought a new reality into the consciousness of Western scholarship in the last quarter of the twentieth century. In Professor Bohachevsky-Chomiak's words. They are strengthening the presentation and deepening the understanding of Ukrainian disciplines. Or, as Mansfield put it, they are working "not to make us clever for another time, but to make us wise for always." The Ukrainian Institute has reached the stage where it now provides a measure by which the other Slavic communities in the United States — the Byelorussians, the Carpatho-Rusyns, the Czechs, the Poles, the Slovaks, and — yes, the Russians — can examine their scholarly efforts and judge their serious achievements.

President Bok said it succinctly in his "Open Letter" of March 9 when he wrote: "Research and scholarship help us to explore our past, preserve our culture, and enlarge our comprehension of ourselves and the world around us. They offer us a continuing critique of our values, our behavior, our institutions, and our social practices with benefits that eventually touch the lives and learning of all students at all levels of education and, indeed, of all human beings who seek to broaden their understanding."

Which brings us directly to you at these tables. What of you? You have the rare distinction and the rich satisfaction and pride of being creators, collaborators, coworkers — in the real sense of the term — in this undertaking to pursue and to achieve excellence in the field of research and scholarship. The remarkable fact about these three chairs in Ukrainian Studies and about this Ukrainian Research Institute at Harvard University is the unprecedented and remarkable support given to the Capital Drive by many, many persons who — although in countless cases, they have not had the opportunity of advanced education themselves — have become excited by the vision of what the Institute means and can continue to mean; have captured the spirit of adventure which informs every aspect of the Institute's life, and have given not just generously, but sacrificially.

Their foresight, their generosity, and their sacrifice mean that the mosaic of human creativity after 1968 will be richly colored and magnificently reflective of the beauty, the wisdom, and the grandeur that is Ukraine.

Let me share a concluding thought with you from the pen of D. H. Lawrence. He wrote:

As we live, we are transmitters of life.
And when we fail to transmit life, life fails to flow through us.

And if, as we work, we can transmit life into our work,
Life, still more life rushes into us to compensate, to be ready
And we ripple with life through the days.

Give and it shall be given unto you
is still the truth about life.

Givers of life — and culture — I salute you.

З ОБІЖНОГО ЛИСТКА КАНЦЕЛЯРІЇ ФНУ В КЕМБРІДЖІ

1. Відпис із Звіту (зведення) УНІГУ університетським вла-
стям за академічний рік 1978/79:

Український Науковий Інститут Гарвардського Університе-
ту проводить широку програму українознавчих дослідів та студій.
В. 1978/79 акад. році Інститут начислював 38 наукових співробіт-
ників (члени факультету, гостюючі науковці та аспіранти). Вла-
штовано 32 сесії семінарів українознавства і 3 чотири-денні кон-
ференції. Відбувалось регулярне навчання в рамках 13-ти різних
курсів україністики (головні предмети: історія, література й мово-
знавство). Видано друком чотири нові публікації; появились три
числа другого річника журналу "Гарвард Юкрениен Стадіс" (разом
392 сторінки). Україніна в бібліотеках Гарварду якісно та кількіс-
но значно збагатилась: на протязі року скаталоговано й описано
4,636 книг; одночасно із триплікатів, чи дублетів вислано шляхом
обмінювання 1,606 книг бібліотечнам Америки та Європи. В кур-
сах літньої школи україністики взяло участь 174 студентів і сту-
денток.

Жовтень 1979

**ВИКАЗ ПОЖЕРТВ ОДЕРЖАНИХ В ЧАСИ
ВІД ТРАВНЯ 1975 Р. ДО ВЕРЕСНЯ 1979 Р.**

- \$10,000.00** — Osadchuk, William
- \$ 5,100.00** — Danyliw, George W.
- \$ 3,300.00** — United Ukr. Combat Org. of Toronto & Hamilton
- \$ 3,000.00** — Krepiakevich, S., Q.C.
- \$ 2,500.00** — Beaver Transport Ltd (N. Kosick)
- \$ 2,000.00** — Jankowski, Stefan. Markevych, V. Trident R. Estate (M. Iwasykiw). Yaciw, A.
- \$ 1,550.00** — Kotowycz, Katherina
- \$ 1,312.00** — Luciw, O.
- \$ 1,100.00** — Bilobram, J. Moroz, J. & I. Panchyshyn, Theoder & Anastasia, "Ply" Coop. Toronto. Zaraska, E.
- \$ 1,060.00** — Malycka, Iryna
- \$ 1,050.00** — Bojecho, Mrs. O. Bolubash, Wol. & Ch.
- \$ 1,000.00** — Brotherhood of 1st Division (Tor. Br.). Bruchkowsky, Mykola. Cardinal, Leo. Chrusch, Harry. Dnipro Fuel Oil Fecowych, Matylda. Fedoriw, W. Jonka, Mykola. Mazurenko, Daniel & Anna. Mazurenko, Wasyl. Nelipa, Paul & Olga. Estate of K. Ostrowski. Safeway Const. (P. Mykulak). Shafraniuk, M. & J. Shulha, Paul & Olga. Stelmach, P. Goroka, Mychailo (Bequest)
- \$850.00** — Charchalis, Mykola & Jaroslava
- \$650.00** — Ukr. Toronto Credit Union
- \$550.00** — Zaputowych, B.M.D.
- \$520.00** — Kowalchuk, Pawlo
- \$500.00** — Kosick, D. Melodynia, Wasyl. Negrych, Maria & Dmytro
- \$400.00** — Chumak, Alexander & Nadia. Savaryn, P.
- \$350.00** — Ehnat, Stefania. Romankiw, Teodor
- \$325.00** — Fecowycz, Semen
- \$300.00** — Bardyn, Ihor. Karpiuk, F. Teng, Richard. Holowachuk, Iwan
- \$265.00** — Jasinsky, P. & O.
- \$255.00** — Lopacki, Dr. W.

- \$250.00** — Chumak, Pawlo, Hrab, Nicholas, Koverko, M. Luczkiw, Gera, S. W. Royal Canadian Legion (Ukr. Br.), Temchenko, Semen
- \$240.00** — Mykytynsky, J. Turczyniuk, Taras.
- \$225.00** — Barnaj, B., Dnipro Welding & Blacksmith, Kopach, R. & A. Hadzewych, Ivan
- \$205.00** — Genyk-Berezowski, Dr. J. & Dr. D.
- \$200.00** — Blozowski, Myron, Bihus, Myrosław & M., Dzura, Hryhor, Gospodyn, A., Mamalyga, Mrs I., Mojsiak, W., Nazarchuk, Hryhor, Olendy, Eugene, Very Rev., Pylyk, M., Permanet Heat Co., Roslak, R., Suszko B., So-Use Credit Union, Sochackyj, Mychaylo, Sakaliuk, N., Tymofij, Stefan, Witer, Andrij, West Mall Development Ltd., Wojnar, M. & A. Duwalko J.
- \$175.00** — Makaryk, I.
- \$172.62** — St. Mary's Credit Union
- \$150.00** — Bonk, Mrs. H., Boshyk, P., Kowalchuk, S., Kolisnyk, R., Lojko, Iwan, Melnyk, Vera & Children, Pashkovsky, A., Sileckyj, J. D.V.M. Szczyrboty, J., Terpliak, Leonid & Chrystia, Veryha, Wasyl, Wacyk, W., Zazulak, S.
- \$140.00** — Ordynec, T.
- \$135.00** — Luciw, Mr. & Mrs. W. A.
- \$134.00** — Koroluk, Maria
- \$130.00** — Kuszniiryk, Mykola
- \$125.00** — Stasiuk, Jack & E., Waschuk, Roman, Hanas, G.B., Matys, Wasyl. Smereczynsky Marko & Ulana
- \$120.00** — Lysy, Michael, Melnychuk, Gabriella, Cheluk, N.
- \$110.00** — Bryck, Nikolas, Humeniuk, T. Q.C., Melnychuk, Mychajlo
- \$100.00** — Alberta Fuel Oil, Alpha Tile Co., Babych, A., Basarab, Wiaczeslaw, Besh, A. & T., Bileckyj, Oleksander, Bodnar, Mykola, Boruch, Konstantyn, Bradko Development Ltd., Budyk, Walter, Bzowej, Boris, C.A., Chajkowsky, J., Chabursky, Mr. & Mrs. J., Chabursky, O., Charabarult, Maria, Cheluk, W., Cherniawski, Steve, Cherewko, Jar. M.D., Chorney, A., Chorostil, Y., Chliej, A., Danyliw, M. & S., Debeluk, M., Debera, W. M.D., Didyk, N., Dozorsky, John, Dubalko, J., Dubyk Construction Ltd., Dzioba, Dr. Robert B., Duwalo, W. Didyk, N. Gadacz, Rr. R., Gela, Stefan, Gembatiuk, O., Gertchuck, John, Golowatchuk, N.,

Gulak, B. J., Haluszka, Dmytro & Natalia, Hermaniuk, Maxym, Metropolitan, Holod, M.A., Hnatiw, Andrij, Huley, Dmytro, Hwozdeckyj, M., Jablonsky, J., Kindrachuk, P., Kowalyk, Mike, Kopystiansky, G., Koshil, W., Kosick, J. M. & Margaret, Kosick, K., E. Kost Construction, Kozak, Mychajlo, Kozaruk, Mychajlo, Kraw, Dr. N., Krochmaluk, Apolinaria, Kulchycky, Omelan, Kuchnir, Emilia, Kwas, Joseph, Lacosta, Mr. R., Lawrinskyj, W., Lewyckyj, Stefan, Lohyn, George, Macikowskyj, Wasyl, Malaniuk, Bohdan, Malofij, P., Malowany, W.P., Mandryk, M., Marmash, Bohdan, Maruszczak, Dmytro, Mazurenko, Mr. & Mrs. J., Medycky Fabrics Ltd., Melnyk, P., Mycyk, Dr. M.D., Nakonechnyj, M. & I., Nedoszczytko, W., Negrych, Petro, North Winnipeg Credit Union, Olanick, Mr. M., Orbit Construction Ltd., Osmak, Mr. J.W.R., Ostapowych, Rev. Bohdan, Padyk, Iwan, Paraschak, Mykola, Pawluk, S., Peters Construction Ltd., Petryshyn, Wasyl, Piniuta, H., Probizny, Mrs. A., Pynydyk, Jakiw, Romanko, Nykola, D., Rosko, S., Samoce, J., Sanitas Pharmacy, Shlachtianchyn, L., Slobodian, N. A., Slobodianyk, H., Sozanskyj, Wasyl, Sozonnyk, Sakina, St. Barbara's Clinic. Stasiw, Iwan. Struk, R. S. (Dr.) Tomkiw, Jaroslaw, Topornycky, Ed. Turczynewycz, T. Uhera, Hryhorij, Ukr. Nat. Fed. of Canada Inc. Woroniuk, Wolodymyr, Wynnycky, O. Yaremchuk, D. Yuzyk, Senator Paul. Zakrewsky Rev. R. Zalurnyj, W. Zobniw, Emil. Decyk-Nowadli, Wasyl.

- \$90.00** — Trocenko, P.
\$85.17 — Lawryshyn, M.
\$80.00 — Cwiak, Semen. Dumyn, R. Gribowski, Peter. Uzelac, M.
\$75.00 — Andruchiw, Mykola. Boruch, Dr. Nadia. Korastil, M. Mospaniuk, Andrij. Pidwerbeski, Wm. Lukianyschyn, J.
\$60.00 -- Andrushko, P. Danylyk, Pylyp. Kuryluk, S. Ronish, Joseph, Shkilnyj, Pawla.
\$58.00 — Chorniak, A.
\$55.00 — Dawydiuk, E. Gradowsky, E.
\$54.00 — Chomiak, Alexander
\$50.00 — Alaska Fuel Ltd. Balych, A. Barylak, Deoniz. Basarab, R. Bayduza, Jeanette. Bilchak, Mykola. Boruk, Wolodym. Borys, Eugene. Bundza, Natalie. Bybyk, W. Chumak, Roma. Curkowskyj, Dr. R. M. Dankowycz, Andrij. Demianczuk,

- W. Dorwin Ind. Drozd, Mr. & Mrs. P. Dubylko, Iwan. Dumyn, Maria. Dumyn, R. Dumyn, S. Dutka, Jaroslaw. Fedoriw, Mrs. Irena. Fedorovych, Olha. Furtak, Joseph. Gollowaychuk, Mrs. Justina. Grapko, M. & T. Helen's Grocery. Iwaniw, P. Jaworskyj, Petro. Kalyna Dev. Co. Ltd. Kardash, Mychajlo. Karosevich, E. (Singer) Kebalo, Dr. W. Klancak, Oksana. Klish, W. Klym, Ilko. Klym, Teodota. Klymiw, Teodor. Komar, W. Konkiwskyj, Mr. O. Korcepheleur, H. Kordinski, B. L. Kozy, Nina. Kryvor, W. Kucyj, Mr. S. A. Wasyl. Kudla, Wolodymyr. Kunynetz, Wolodymyr. Kurcesba, Pawlo. Kushnir, Michael. Kurylo, T. & O. Luckyj, Irene. Melinyshyn, W. Lupishka, Peter. Maksymiw, Roman. Makohin, H. Maleckyj, Myroslaw. Matchuk, J. McMaster Ukr. Stud. Assoc. Melnyk, Mary Anne. Mishchena, Iwan. Mukutiuk, Dmytro. Mykytiuk, Mr. & Mrs. S. Nazarkewycz, Joseph. Oleksyszak, Damian. Olesnyckyj, Swiatoslaw. Olijnyk, Roman. Osadchuk, Miroslaw. Ouz, Wellald. Palamar, Andrij, Pidhajnyj, Bohdan. Pisocky, Ivan. Port Arthur Prosvita Probodiak, N. Prystay, L. Romanyshyn, N. Rudzik, O.H.T. Sasiunyk, W. Sadiwnyk, W. Semehen, P. Shkilnyk, Illa. Sholohan, W. Shpikula, Nadine. Sirota, Mrs. Stefaniw, B. & S. Sukmanowski, G. Sybydlo, W. Szolohon, Maria. Szolyto, J. Tarnavskyj, Mrs. Alexandra. Todsijczok, Dr. D. Trachuk, Wasyl. Tracz, Dr. George. Tychojko, Mychaj. Tychyj, M. Ukr. Women's Org. (Sask. Br.) Union Electric. Werhon, S. Winiawsky, Rev. W. Witowych, W. Zarowskyj, Mary. Zubyk, W.
- \$45.00** — Burko, T. Gradowsky, E. Husar, Nick. Naciuk, Michael. Turko, Dr. Roman. Wasylewsky, S.
- \$40.00** — Derkacz, D. Horban, M. Kozachok, I. Litwin, Roman. Malanchuk, Dmytro. Mylan, F. Noriak, Mrs. Maria. Prokop, I. Rozak, Nick. Trochluk, John. Winchar, M. & J. Zarowskyj, A.
- \$35.00** — Hrycyna, A. Spolsky, Mrs. Maria. Szypajlo, Olha.
- \$34.00** — Sawdyk, Mrs. Lida
- \$30.00** — Demczyk, Michael. Fityk, K. Hawryluk, S. Kalawsky, Dan. Kostyniuk, Wm. L. Kuszniryk, M. Kowalsky, M. & M. Maniuch, Myron, Markiw, I. Mudryk, S. Ostrowsky, Mrs. K. Pawlyk, M. Ponomar, Serge. Prockiwi, A.
- \$25.00** — Boyko, Prof. W. Chumak, Alex. Czujko, A. Demianiuk, Peter Dorosh, Peter. Federkewycz, Mr. J. Fiktash, M. Flak, John Gauk, W. Gontarskyj, J. Gryshchuk, N. Heritage Trust. Ho-

lowacz, J. J. Holowka, George, Hwozoleckyj, M. Iwanenko, N. Jakymeczko, D. Karpij, M. Kulyk, W. Klufas, A. J. Klymiw, M. Kurman, Illa. Mackiw, Tatyana. Manastyrskij, I. V. Manastyrsky, Dr. S. Musij, P. Mykolunskij, W. Nazarevich, A. Nosaruk, Mr. W. Ochrym, A. Paraschak, N. Perejma, M. Poniatyshyn, M. Rose, Mr. & Mrs. G. Roud, W. Royko, A. Sileckyj, Dr. & Mrs. M. Slywynskij, J. Soroka Yaroslaw. Sosidko, Mrs. M. Stacknyk, Nicholas. Szczerbattyj, Mrs. I. Szwec, M. Terplak, Mrs. Anna. Twerden, J. J. Zachodniak, S. Zadoyko, Alex O. Zakaluzny, W. Zarworskyj, Petro. Karpij, Porfirij. Kordynowec, Iwan.

- \$20.00** — Bahyra, W. Bakay, S. Bartoshlik, D. Batiuk, John. Bilous, Julius. Bura, C. Bura, Nikita. Cherniawsky, R. Chodachenko, M. Ciupyk, Anton. Cybulak, Mrs. Lena. Cybulak, Philip. Cycyk, Nick. Danyluk, Wasyl. Fiskewych, Julian. Franko, John. Gavriluc, Br. & Mrs. D. Gove, Kateryna. Iwanoczko, Mrs. A. Iwanycky, W. Jablonsky, Mrs. N. Janusz, G. Kalyniuk, R. Kisiuk, M. Kislak, D. Kistiok, D. Kolodij, Marko. Koroluk, R. Kotowycz, G. Kowalchuk, P. Krawec, Mr. & Mrs. O. Krywiak, Wm. Kucharski, Michael Kuszniryk, M. Kyslak, D. Lechow, M. Lys, Michael. Maceluk, N. Maleckyj, Dr. M. Markaryk, Eugene. Melnyk, Anton, M.S. Moros, H. Mudryk, A. M. Mycak, Dr. Dmytro. Nowoselecky, Dr. P. Petrenico, S. Potozniak, N. Prociw, T. S. Prytulak, John. Romaniuk, V. Romaniuk, W. Semenenko, H. Serkus, Illia. Shegda, Orest. Shutz, W. Shwec, P. Sochocky, Julian. Solowij, Stefan. Spyra, Marta. Stuarts Furn. Whse. Szewchyk, W. Szotylo, Mr. & Mrs. J. Szwec, A. Teply, J. Teplyj, Iwan. Wirstiuk, W. Woloshyn, S. Zaraska, E. Zwir, Petro & W. Bernackyj, Jurij
- \$15.00** — Czopyk, Mr. W. Czyk, A. W. Grysiuck, W. Kowshun, M. Krychovec, K. Lojko, J. Luszezak, Peter. Matchuk, I. Palij, Lydia. Pidhayny, B. Th. Pilkiw, T. Pryslawsky, Wasyl. Romaniw, S. Spiwak, D.
- \$12.00** — Martyniw, Walter. Wowk, A.
- \$10.25** — Darowsky, W.
- \$10.14** — Leschycyshyn, H.
- \$10.00** — Bachynsky, Wasyl. Balaban, Paul. Bereza, A. G. Berezowskyj, R. Bezubka, J. Bodnarczuk, Katherina, Boncio, T. Bondar, Joseph. Bulak, Semen. Burka, W. Chlypawka, Mrs. N. Cho-

mycz, M. Ciokan, Ivan. Cwihun, M. Czaban, S. Dembach, W. Dendar, Wasyl. Diduch, Mr. & Mrs. O. Dowhy, M. Drahan-
chuk, J. Drawec, Orest. Dvernechuk, P. S. Dutko, Mr. & Mrs.
A. Ethelbert Cr. Union. Fedejiko, O. Fitchko, Marian. Ga-
wur, Mr. & Mrs. W. Gonec, Harry. Halaiko, Adam. Hashay,
Taras. Hawryluk, Wolodymyr. Hayney, Andrew. Hladylo-
vych, A. Humenny, O. Iwanochko, Mrs. A. Jaremus, J.
Kachka, W. Kalymon, A. N. Kinash, J. Kiptily, Mrs. A.
Kirylyuk, John. Kisak, Dr. Eugene. Klymkowych, Sophia.
Knysz, Nik. Kobrynsky, Dmytro. Kohut, Ivan. Kolos, B.
Komarynsky, W. Komorowskyj, A. Kononenko, Ivan. Kor-
diuk, R. Korsh, W. Kotulsky, Maria Mykyta. Kowaluk, M.
Krepakevich, A. Kril, H. Kurybyla, Stepan. Kusysgyn, W.
Lozynsky, John. Maksymec, J. Makowiecki, Andrew. Malan-
chuk, M. Margera, Fred. Maryn, N. Maxymiw, Mr. & Mrs.
G. Mazurkewich, M. Muchair, John. Mykytiw, Myron. Nepo-
tiuk, D. Ostapchuck, Pauline. Palyniak, Stefan. Petluch,
Anatol. Petryk, S. Petryshyn, G. Pidhirnyj. Izydor. Pidlyсны,
N. Pokynbvroda, R. Pylypenko, O. Rose, Brent. Sawchuk,
W. Schnayder, D. Shkwarok, John. Shtyka, Michael. Silkalns,
Mrs. S. Solsun, Michael. Steciuk, Sergey. Stolar, J. Stukalo,
Borys & Mrs. W. Suchowersky, Stefan. Sunak, Mike (My-
chailo Cyhak. Szolohon, Stefan. Sztunder, D. Tanczyn, S.
Terbush, Stefan. Toma, Muzyka. Tretiak, Miss S. Umrysh,
Mrs. J. Wachniak, D. Wayda, P. Woicichoski, S. Yemeluk,
P. Zlonkewych Family.

Under \$10.00 — \$251.00.

\$184,000.00 — Jacyk Petro

Total: \$286,460.00

Пожертви переслані безпосередньо до канцелярії ФНУ,
або посередньо через радієву авдицію Василя Шарвана в Бофа-
ло, були або ще будуть проголошені централею ФНУ у Вістях з
Гарварду.

....., 1979
(місцевість і дата)

До
КАНАДСЬКОГО КОМІТЕТУ
Фонду Катедр Українознавства
Гарвардського Університету
в Торонто

Високоповажані Панове!

Розуміючи значення і вагу українознавчих студій взагалі,
а ролю Центру Українських Студій Гарвардського Університету
зокрема, залучую від себе пожертву на цю благородну ціль
у сумі: \$.....

З пошаною до Вас

.....
.....
.....

(Адресу просимо подати латинкою і не забути про поштовий код.)

П.С.: Прошу вислати Вашу брошуру танож на такі адреси, які
сподіюся відгукнуться позитивно на Ваш заклик.

.....
.....
.....
.....
.....

Просимо цю картку витяти та вислати на адресу:

HARVARD UNIVERSITY UKRAINIAN STUDIES FUND

Committee in Canada

1260 Eglinton Avenue E., Mississauga, Ontario L4W 1K8

(Просимо відтяти)

